

Hemet Maze Stone

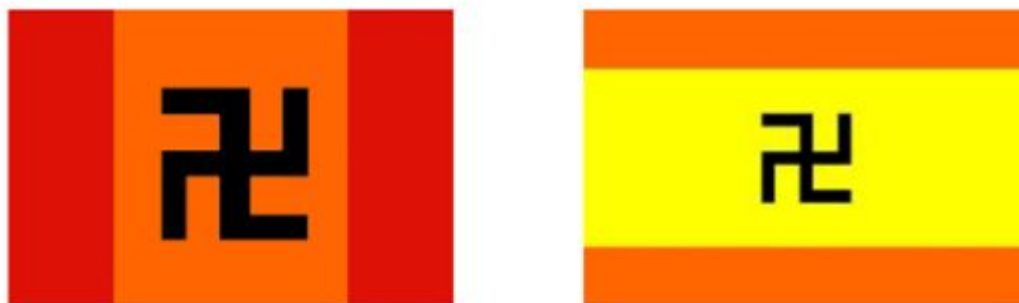
Autor: Mars Ultor

První část **zde**.

O překvapivých, přitažlivých i znepokojujících souvislostech v projevech dávných kultur...

Kámen z kalifornského Hemetu. Městečko Hemet leží v Kalifornii na americké straně nedaleko hranic s Mexikem. V roce 1914 byl na okraji obce objeven předkolumbovský petroglyf znázorňující jakýsi labyrint v podobě svastiky. Petroglyf na kameni v Hemetu nelze principiálně datovat. Je připisován místním domorodým Američanům, ostatně je známo, že národy amerického středozápadu a Velkých plání, měly symbol **svastiky** v oblibě, a až do svého zákazu ve 30. - 40. letech dvacátého století byl ústředním motivem jejich textilií (v literatuře je nazýván *whirling log*). Svastika byla oblíbená zejména u kmene Navajo z Nevadské pouště. V levém dolním rohu petroglyfu se nachází levotočivá svastika, která byla přitesána v moderní době, neboť na nejstarší fotografii petroglyfu z 30. let se ještě nevyskytuje.

Zvláštnosti národa Kuna v Panamě. Při atlantickém pobřeží Panamy se rozkládá indiánská rezervace „Kuna Yala“, kterou obývá kmen *Kuna* (též *Guna*), jenž si dal svastiku dokonce na svou vlajku. V roce 1925 většina indiánů Kuna povstala, zabila panamské policisty a prohlásila své území za nezávislou indiánskou republiku *Tulé*, jejíž vlajku tvořila červeně orámovaná svastika v oranžovém nebo žlutém poli. Republika nebyla nikdy oficiálně uznána, ale dodnes zde funguje samosprávná indiánská rezervace. Spojení jména *Tulé* či *Tula* se symbolem svastiky je příznačné a nadto, podle kmenové mytologie představuje svastika bájnou bytost či princip, díky němuž byl stvořen svět.

Dvě podoby vlajky indiánského národa Kuna v Panamě

V komunitách indiánů Kuna se výjimečně často rodí albíni. V kmenových mýtech byli albíni považováni za zvláštní rasu lidí se zvláštním posláním a schopnostmi. V předmoderní době prý nesměli vycházet ven než v noci a jejich rituály souvisely se zatměním Měsíce. Povinností těchto albínů bylo bránit Měsíc před „drakem“, který se jej snaží pohltit, tedy čistě obecně vzato střežit kosmický řád proti negativním silám. Věřilo se, že albíni mají zvláštní nadpřirozené schopnosti, pročež se prý stávali šamany a medicinmany. Podle indiánského mýtu seslal Bůh svého syna-albína a učinil z něj primordiálního učitele indiánů. Těžko rozhodnout, zda se jedná o původní předkolumbovský mýtus o vousatém bílém učiteli Indiánů, který byl rozšířený v Mexiku i v Peru už před příchodem Španělů, či o folklórní dozvuk nějaké rané křesťanské misie. Herman Wirth (***Der Aufstieg der Menschheit***) by jistě zaplesal, že společnost indiánů Kuna je matrilineární, kde ženich přebírá jméno manželky a stává se součástí její rodiny.

Kamenný kruh v Calçoene

Tropické Stonehenge. V brazilském **Calçoene** byl prý v pastvině při vysekávání křoví objeven v devatenáctém století zarostlý kamenný kruh, jakési brazilské Stonehenge, popsané archeologickým výzkumem poprvé v roce 2006. Lokalita se nachází v severní špičce Brazílie ve státě Amapá nedaleko hranic Francouzské Guyany. Kamenný kruh v Calçoene sestává ze 127 třímetrových žulových monolitů a má průměr okolo 30 m. Radiokarbonová datace organických zbytků pod kameny předběžně ukazuje na stáří 500 - 2000 let (metoda z principu vždy ukazuje nejnižší zjistitelné stáří, kdy byl kámen naposledy vztyčen, monument může být pochopitelně starší).

Archeologie obvykle připisuje podobným předvěkým monumentům funkci „kalendáře“ či „astronomické pozorovatelný“. Vyloučeno to samozřejmě není, otázkou je spíše co a proč chtěly dávné civilizace měřit. Kalendáře jen těžko mohly sloužit účelům typu „aby věděli, kdy zasít a sklídit zrna“. K něčemu takovému není potřeba žádný kalendář, tím méně kamenné extrémy typu Stonehenge. Spíše je pravděpodobné - jak se ostatně dočteme v antické literatuře - že kalendáře měly funkci náboženskou. Znáti přesná data rovnodenností, slunovratů a přesnou délku tropického roku chtěli znát Staří nejspíš prostě proto, aby se „slavnosti konaly ve správné dny, kdy se konat mají“ a určit data rovnodenností, slunovratů a tropického roku je možné tím přesněji, čím větší máme úhloměr. To ovšem předpokládá existenci vysoké, rozvinuté náboženské tradice.

Kamenný kruh v Calçoene

Kuhikugu, „tropický Arkaim“. Hluběji v Amazonii, kde krátce po roce 1541 zmizely celé civilizace, jejichž existenci a zánik Evropané při dobývání Ameriky ani nezaregistrovali, se podobné kamenné monumenty nemohou nacházet z principu – nejsou zde žádné kameny. Amazonskou pánev tvoří devět až deset metrů mocné souvrství naplavenin z And, pouze jíl a písek, a přestože zmizelé amazonské civilizace za sebou zanechaly stovky geoglyfů (šlo podle současných interpretací o zavlažovací kanály, silnice, ohrady, vesnice, valy či sádky) a znaly keramiku i zemědělství, kámen ke stavbě nepoužívaly. A přitom bylo amazonské zemědělství velmi sofistikované, byla zde cíleně zúrodnována půda kompostováním (*terra preta*), zavlažována říčními kanály a byla zde domestikována řada plodin – mimo jiné brazilský paraořech, škrobnaté banány, maniok a místní druhy rýže.

Kruhová vesnice etnika Kuikuro v centrální Brazílii stojí v místech, kde před šesti sty lety zmizela amazonská metropole Kuhikugu

Před dvaceti lety americký antropolog Michael Heckenberger objevil v brazilském státu Mato Grosso zaniklou kulturu zabírající 20.000 čtverečních kilometrů, sestávající z osmadvaceti měst a vesnic, kde žilo celkem odhadem 50.000 lidí. Její potomci jsou současní indiáni etnika Kuikuro, které Heckenberger studoval, a kteří mu pozůstatky zaniklých měst svých předků ukázali.

Kruhová vesnice byla kromě rozptýleného osídlení patrně i původním typem sídliště u Slovanů; stejný kruhový tvar měly také staré árijské pevnosti či města v Persii a ve střední Asii, například Arkaim v jižním Rusku či perský Firúzabád. Na obrázku jsou Byšičky v Polabí, které ovšem založil v inspiraci slovanskými okrouhlicemi svobodný zednář Sporck

Archeologie a paleoekologie posledních deseti let také výrazně přehodnocuje své dosavadní odhady demografických parametrů pravěkých sídel. V „pravěku“ jistě existovala desetitisícová i statisícová města, a krajina byla z velké části odlesněna – vždyť na jedno keltské oppidum muselo při jeho rozměrech padnout nejméně milion kmenů, a tedy z akropole oppida nejspíš nebyl vidět nikde žádný strom na obzoru. Důvod, proč se ve střední Evropě z velké části pravěká sídla nezachovala, souvisí s klimatem a extenzivním mechanizovaným zemědělstvím, ale i v mainstreamové archeologii se již pomalu začíná mluvit o tom, že demografické parametry „pravěku“ musely být úplně jiné, a nikdy vlastně neexistovaly ony roztoulané tlupy „lovců a sběračů“, které si představovala materialistická antropologie devatenáctého století, nanejvýše jako nějaká okrajová záležitost mimo tehdejší jádrové oblasti. Primordiální lidský typ byl spíše zahradník jako Adam v knize Genesis, jak psal již René Guénon (*Vláda kvantity a znamení časov*), a jak dnes potvrzují výzkumy na poli domestikace – například archeolog Jan Turek v posledním čísle *Vesmíru* **píše** o třicetitisícových neolitických vesnicích. Ony učebnicové „tři rodiny o deseti členech“ pálavských lovců mamutů, kteří vlastně mamuty nikdy nelovili, by ostatně byly neudržitelné

už z důvodu genetického driftu.

Souvislostí mezi Starým a Novým světem je velmi mnoho: vlevo mexická slavnost jarní rovnodennosti Danza de los Voladores, jež velmi připomíná naši májku, místo střapečků jsou ovšem na májce zavěšeni za nohy lidé; vpravo skalní rytina z doby bronzové ze švédského Gerumu - první zobrazení májky v Evropě?

Další předincké linie z Peru. Každý jistě zná fascinující geoglyfy na planině Nazca v Peru, které byly objeveny ve 20. letech poté, co byla napříč planinou vybudována Panamerická dálnice, aniž by si jich přitom kdo všiml. Jsou totiž pozorovatelné pouze z letadla! Méně známo je, že kromě planiny Nazca byly v posledních dvaceti letech postupně objeveny geoglyfy na **planině Palpa**, vlastně nedaleko planiny Nazca, ovšem ještě starší, mohutnější, podivnější a viditelné z nedalekých kopců. Sestávají také z několika chronologických vrstev, kdy mladší geoglyfy byly dělány přes ty staré. V nejstarší vrstvě jsou trojúhelníky a linie, nejmladší jsou figurální motivy. Z velké části je planina Palpa poničena svahovými pochody a geoglyfy jsou již překryty aluviálními vějíři z protilehlých hor.

*Figurální motiv z „nové“
planiny Nazca*

„Myslím, že staré mystérie skrývají mnohem nebezpečnější vědění, než vědění o zatmění slunce a měsíčních fázích, totiž věci, které bylo opravdu třeba skrýti; - , věci, kterých není třeba dnes skrývat, protože hloupý dav, bohu díky, by tak jako tak v ně nevěřil a posmívá se jim, - věci, které poslouchají stejných harmonických zákonů jako hvězdný svět a jsou mu proto podobny,“ říká jedna z Meyrinkových postav...